

ת"ד 6977/09/16 - מדינת ישראל נגד משה סיני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 6977-09-16 מדינת ישראל נ' סיני
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה סיני

הנאשם

הכרעת דין

מבוא

1. על פי הנטען בכתב האישום ביום 12.7.16 בשעה 20:25 לערך, נהג הנאשם באוטובוס מדגם "וולוו" מספר רישוי 6233463 ברחוב קרן היסוד בנתיב תחבורה ציבורית, והתקרב אל הצומת עם רחוב ג'ורג' וושינגטון בירושלים (להלן: "**הצומת**"). בצומת קיימת מערכת רמזורים שפעלה אותה עת כסדרה וכתקנה. באותן הנסיבות נהג עלי עבאסי (להלן: "**המעורב**") ברכב מדגם פיגו' מספר רישוי 1864136 ברחוב קרן היסוד כשהוא מקביל לכיוון נסיעת הנאשם ובנתיב הימני, כשבינו לבין הנאשם מפריד אי תנועה בנוי ומגודר, והתקרב אל הצומת הנ"ל בנתיב המורה שמאלה לכיוון רחוב ג'ורג' וושינגטון. באותן הנסיבות נהג הנאשם בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספק לדרך נכנס לצומת בנתיב התחבורה הציבורית בנסיעה רצופה כשבכיוון נסיעתו דולק האור האדום ברמזור, ותוך כך גרם לתאונת דרכים בכך שחסם את דרכו של הרכב המעורב אשר פנה שמאלה בחסות האור הירוק שדלק באותו זמן בכיוון נסיעתו, והרכבים התנגשו. כתוצאה מהתאונה נחבל המעורב בגופו, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

בהתאם מיוחסות לנאשם העבירות הבאות:

- א. התנהגות הגורמת נזק, עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.
- ב. נהיגה בקלות ראש, עבירה בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.
- ג. נהיגה כשברמזור אור אדום בצומת (נסיבות מחמירות) עבירה בניגוד לתקנה 22(א)

לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

2. בתשובתו כפר הנאשם באמצעות בא כוחו באחריותו לתאונה ובהתאם נקבע התיק לשמיעת ראיות.

דין והכרעה:

3. אציין כבר בתחילה, כי הגעתי למסקנה שהמאשימה הרימה את הנטל להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם מעבר לכל ספק סביר, ובהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

4. בעדותו מציין נהג הרכב המעורב, כי עמד ברמזור שבצומת הפונה שמאלה ובעת שהתחלף הרמזור לירוק העביר להילוך ראשון החל בנסיעה ובעת שנכנס לצומת פגע בו האוטובוס מהצד פעמיים כשרכבו מסתובב מהפגיעה. על פיו ניגש אליו הנאשם ואמר לו: "... אני מצטער חשבתי שהירוק שלי" ובהמשך ציין בפניו "אני מצטער חשבתי שזה הרמזור שלי"(עמוד 4 שורה 21 וכן שורה 22). במסגרת חקירתו הנגדית שב ומסר העד כי עמד ברמזור האדום ובכיוונו שני רמזורים אחד למעלה ושני למטה כששניהם לפניו. עוד מסר, כי הצומת מוכרת לו היטב והוא עובר בה כל יום. העד ידע לתאר במסגרת חקירתו זו גם את מערכת הרמזורים השייכת לכלי הרכב הנוסעים על הנת"צ (שורות 19-23). במענה לשאלות ההגנה הבהיר, כי אין אפשרות שהתבלבל שכן בעת כשהגיע אל הצומת הרמזור היה כבר אדום ובמצב דברים זה עצר עזירה מוחלטת את הרכב כשרכב נוסף מסוג טויוטה לנד קרוזר הגיע אל הצומת באותו הזמן ונעמד בסמוך אליו, ובעת שהתחלף הרמזור מאדום לירוק התחיל בנסיעה. (עמוד 5 שורות 28-29).

5. בוחן התנועה דיב סבאג מסר את עדותו בהתאם למסמכים שנערכו על ידו ובהם: דו"ח תפיסת טכוגרף (3/ת) דו"ח הבוחן (4/ת) סקיצה (5/ת) דו"ח פעולה (6/ת) הודעת עד (7/ת) הודעת הנאשם (8/ת) לוח תצלומים (9/ת) תוכנית הרמזורים בצומת (10/ת).

במסגרת דו"ח הבוחן מציין העד כי לא התגלו סימני בלימה ומערכת הרמזורים נבדקה על ידו ונמצאה תקינה. במסקנותיו ציין: "רכב 1 פרטי פיג'ו פנה שמאלה מקרן היסוד לכיוון כללי רחוב וואשינגטון נפגע מרכב 2 מאוטובוס שנסע במקביל אליו בנתיב לתחבורה ציבורית כשנכנס ישר לצומת לכיוון כללי גן הפעמון. כתוצאה מהתאונה נפגע קל נהג הפרטית ונגרם נזק לרכבים, באוטובוס לא היו נפגעים בקרב הנוסעים. התשתית והרכבים אינם הגורמים לתאונה, הרמזורים בצומת תקינים נבדקו על ידי, הרכבים תקינים מכאנית, התשתית במקום תקינה כביש נקי יבש.

הגורם לתאונה הינה טעות אנוש של אחד הנהגים שלא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו לצומת. מחומר החקירה עולה שנהג האוטובוס לא הסתכל על הרמזור שמראה לו את כיוון הנסיעה לתוך הצומת ונכנס לצומת בניגוד לרמזור וגרם לתאונה. הרמזור שהסתכל עליו לפי הודעתו מוצבת בצד ימין ביחס לכיוון נסיעתו, רמזור זה שייך לרכב 1 הפיג'ו (תמונות 5-6). והרמזור שמוצב מעל נתיב נסיעתו ממול ומצד שמאל זה הרמזור

שמורה לו את כיוון הנסיעה הצומת בנתיב בו נסע (ראה תמונה 5).... "

6. במסגרת עדותו הדגיש הבוחן כי מסקנותיו מבוססות על החומר החקירתי שנאסף על ידו ועדותו של הנאשם, כשהמרחק בין הרמזור השייך לנתיב נסיעתו של הנאשם לבין הרמזור עליו הביט הינו 15 מטרים. (עמוד 8 שורות 6-14).

7. עיון בהודעותיו של הנאשם (ת/2) ו- (ת/8) מלמד, כי הנאשם הוא שמציין כי היה בנסיעה רצופה בעת שהגיע אל הצומת (ראו ת/2 שורה 3 ו- ת/8 שורה 5) ובמסגרת חקירתו הנוספת מוסיף כי בעת שהגיע אל הצומת נתן מבטו לרמזור שנמצא בנתיב נסיעתו של הרכב המעורב, או כדבריו: "מולי ישר ובצד ימין" (שורה 15) בהמשך הודעתו שב הנאשם ומציין: "...אני ראיתי ירוק ברמזור מצד ימין למעלה זה שדלק ירוק אז החלטתי להמשיך ישר". עיון בת/9 מבהיר היטב, כי בהתאם לגרסתו שלו שגה הנאשם לחשוב, כי הרמזור הירוק שבנתיב נסיעתו של הרכב המעורב שייך לו, וזאת בשעה שבנתיב נסיעתו (מולו ומשמאלו) קיימים שני רמזורים בהם מופע הרמזור באותה עת היה אדום, והם אלו אליהם היה צריך להפנות מבט (ראו תמונות מספר 5-6).

בנסיבות אלו, ראיתי לדחות את גרסת ההגנה לפיה בממצאי דו"ח הבוחן קיימים קשיים משמעותיים. להפך, ממצאי הדו"ח כפי שניתן להתרשם משתלבים היטב הן עם עדות נהג הרכב המעורב והן עם עדות הנאשם לכך שנתן מבטו אל עבר הרמזור השייך לנהג הרכב המעורב. יתר על כן ובניגוד לנטען דווקא התמונות ובעיקר תמונות מספר 5-6 מאששות את ההתרשמות המתוארת. בנקודה זו ראוי להוסיף, כי הנאשם במסגרת חקירתו במשטרה (שורות 29-33) עומת עם אותן התמונות והוא שמאשר את העובדה כי הרמזורים שמצויים בצד ימין שייכים לכלי רכב פרטיים ולא לכלי רכב ציבוריים. לאלו הנעים על הנת"צ קיים רמזור אחד מעל הנתיב נסיעה בו נסע ורמזור נוסף משמאלו, כך שטענת ההגנה בעניין הבנת הנאשם את השאלות שהופנו אליו או הטרימינולוגיה ואותם מינוחים בהם השתמש החוקר בשאלותיו לנאשם אינה ברורה.

8. במסגרת פרשת הגנה העיד הנאשם ועד נוסף מטעמו מר לוק חנניה. כפי שיפורט להלן, ראיתי לדחות גרסאות אלו. עדותו של הנאשם בבית המשפט וכפי שיפורט להלן לא הותירה רושם אמין והיא עומדת בסתירה להודעותיו כפי שמסרם במשטרה. במסגרת הודעותיו מסר הנאשם כי חלף על פני הצומת בנסיעה רצופה ובעת שהבחין כי הרמזור ירוק. בעדותו חזר בו הנאשם מגרסה זו וציין בחקירתו הראשית "... נסענו בנתיב התחבורה הציבורית התחלנו לנסוע בירוק ונהג הפיג'ו ניסה לגנוב". עמדתי כי ניסוח זה שניתן בתחילת עדותו נועד לגשר על הפער הקיים בין עדותו לגרסה שמסר עד ההגנה, מר לוק חנניה אליו אתייחס בהמשך. בנקודה זו ראוי להפנות לת/3 "**דוח תפיסת דיסקת טכונרף**" ממנה עולה, כי האוטובוס היה בנסיעה רצופה כפי שמסר הנאשם בהודעותיו במשטרה ובניגוד לאופן בו הוצגו הדברים בבית המשפט. במסגרת חקירתו הנגדית חזר בו הנאשם מגרסתו זו ואישר כי היה בנסיעה ולא החל בנסיעה. (ראו עמוד 12 שורות 2-3).

בבית המשפט חזר בו הנאשם מפרט מהותי נוסף לפיו הביט אל הרמזור הימני ומסר, כי לא נשאל אלא באשר למיקום הרמזור של הרכב המעורב ועל כן השיב כפי שהשיב (עמוד 12 שורות 6-10). עיון בת/8

מלמד כי בניגוד לנטען השאלה שהופנתה אל הנאשם מתייחסת אליו בלבד ואף נשאלת באותו אופן מספר פעמים:

שאלה: "כמה רמזורים יש בכיוון נסיעתך?"

תשובה: יש רמזור אחד שנמצא מולי ישר מצד ימין שלי למעלה.

ובהמשך:

"אתה אומר שנהגת אל תוך הצומת בנסיעה רצופה, מאיזה מרחק ראית את הרמזור הירוק שבכיוון נסיעתך?" (שורות 14-17)

תשובה: בערך 10 מטר אני ראיתי שהרמזור היה ירוק לכן המשכתי בנסיעה רצופה לצומת ישר.

גם כשהוצג לנאשם (ת/9 תמונה מספר 5) ומוטחת בו המסקנה, כי בהתאם לדבריו שלו התבלבל והביט לרמזור שבצד ימין ושאינו בנתיב נסיעתו, שב הנאשם ומציין "אני רוצה בתמונה 4 רמזורים שניים בנתיב ימין של בפראייבטים..." (הטעויות במקור א.א.) (שורה 24 וכן שורות 27-28).

במענה לשאלות בית המשפט שב הנאשם על גרסתו החדשה לפיה כשאמר ימין התכוון לפיג'ו והוא הסתכל לרמזור שמולו או כדבריו "אי אפשר לפספס אותו" (עמוד 12 שורה 24 וכן שורות 27-28).

9. כידוע משקלה הראייתי של "עדות כבושה" מועט הוא, כדבריו של כבוד השופט ס' ג'ובראן בע"פ 395/06 מיכאל חליסטוב נגד מדינת ישראל:

"הלכה היא, כי ערכה הראייתי של עדות כבושה הינו מועט, כאשר לא ניתן הספר מספק לכבישת העדות". הוא המקרה בענייננו שעה שבפרטים אלו אין שום היגיון והם אף אינם עולים בקנה אחד עם האופן בו נשאל. בשום מקום בהודעתו לא נשאל הנאשם אודות מצב הרמזורים ביחס לרכב המעורב. מסקנתי בנסיבות אלו, כי גרסה כבושה זו נועדה למלט אותו מהגרסה אותה מסר במשטרה שכן זו מבססת את העבירה שביצע והיא הגורם לתאונה, בהתאם למסקנות שנקבעו ע"י הבוחן.

10. כפי שצינתי לעיל אף את עדותו של עד ההגנה מר חנניה לוק ראיתי לדחות. ראשית אציין, כי עדותו בבית המשפט הותירה רושם שלילי וניתן היה להתרשם כי הוא מתחמק ממתן תשובות לשאלות הנוגעות להודעה שמסר במשטרה. כפי שיפורט גרסתו בבית המשפט עומדת בסתירה לדברים שמסר ואף סותרת את גרסת הנאשם כעולה מהודעותיו. כפי שצינתי בחומר הראייתי קיימת ראייה (ת/3) המוכיחה באופן הברור כי גרסתו של העד אינה מהימנה, ואף הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית אישר כי גרסת העד אינה משקפת את ההתרחשות במקום. (ראו עמוד 13 שורות 21-28 וכן עמוד 14 שורות 7-10).

11. בחקירתו הראשית הציג העד גרסה קצרה ועמומה וזו לשונה: "פשוט נסענו עם קבוצת אמריקאים לכיוון הכותל. הגענו לרחוב שאני לא זוכר את השם שלו. הייתי אחרי האוטובוס של משה. פתאום היה אור ירוק והוא המשיך ופתאום נעצר. למה נעצר כי בא מישהו מצד ימין ונכנס בו זה מה שאני יודע". עיון בת/7 מלמד כי על הפרק הודעה רחבה הרבה יותר שהיקפה כעמוד וחצי והיא מלאת פרטים מהותיים שבבית המשפט ובאופן תמוה בחר העד להשמיטם. פרטים אלו כפי שיפורט עומדים בסתירה לגרסת הנאשם בהודעותיו. בהודעתו ובניגוד לעדותו בבית המשפט ידע העד לציין את שמות הרחובות שבמקום האירוע. יתר על כן, על פיו שניהם היו בעצירה מוחלטת באור אדום כשלפניו עומד אוטובוס הנאשם. וכך ציין: "שנינו היינו עומדים באור האדום מספר דקות הרמזור התחלף לירוק והרכב לפני האוטובוס הכוונה התחיל ממהירות אפס לתוך הצומת הוא היה ראשון אני שני"

ובהמשך מציין: "ראיתי אור ירוק בוודאות שהיה בצד שמאל לכיוון הנסיעה לכיוון הכותל פתאום ראיתי רכב פרטי פונה שמאלה שהיה לנו ירוק בצומת ולאחר שניות האוטובוס נעצר..."

במסגרת חקירתו הנגדית עומת העד עם הפרטים הנוספים שבהודעתו אך בחר להתחמק ממתן תשובות ולא התייחס באופן ענייני לסתירות הקיימות בינו לבין הנאשם. העד אף חזר בו מחלק מהפרטים אותם מסר בהודעתו, זאת למרות שהוא חתום עליה. (ראו עמוד 15 שורות 10-15). במסגרת סיכומיה ניסתה ההגנה לגשר על הפער הקיים בין הנאשם לעד, וצינה כי מהירות איטית יכולה לייצר אצל שני אנשים שונים שתי תשובות שונות. עמדתו כי בכל מקרה לא יכולה הנחה זו ליצור הבדל כה משמעותי שנע על הציר שבין עצרנו באור אדום למשך 2-3 דקות ועד לנסיעה רצופה אל תוך הצומת במופע רמזור ירוק. בנסיבות אלו וכפי שצינתי ראיתי לדחות גרסה זו.

12. אל מול גרסת הנאשם ועד ההגנה ניצבת גרסת נהג הרכב המעורב, שהינה מהימנה בעיניי. העד מסר את עדותו באופן שקול ורגוע. עדותו הייתה קוהרנטית וברורה לכל אורכה לרבות במסגרת חקירתו הנגדית. כאן המקום להוסיף, כי למרות שהעד מסר בחקירתו הראשית כי הנאשם ניגש אליו והתנצל בפניו על כך שפגע בו והודה בפניו כי הביט בטעות אל הרמזור שבכיוון נסיעתו, לא נשאלה בכיוון זה אף לא שאלה אחת מצדה של ההגנה. בסיטואציית דברים זו הנחת המוצא היא שדברים אלו שמסר העד לא נסתרו.

13. סוף דבר: ממכלול הראיות שהובאו בפניי ניתן לקבוע, כי התאונה התרחשה עת הנאשם הגיע בנסיעה אל הצומת ונתן מבטו בשגגה אל הרמזור המצוי בנתיב נסיעת הרכב המעורב שהורה ירוק. בנסיבות אלו חצה הנאשם את הצומת זאת למרות שהרמזור בנתיב נסיעתו מורה אדום, ובעת שנהג הרכב המעורב פונה שמאלה. כתוצאה מכך פגע האוטובוס ברכב המעורב ונהג הרכב המעורב נחבל וכלי הרכב ניזוקו.

כפי שמסר נהג הרכב המעורב בעדותו, תכף לאחר התרחשות התאונה ניגש אליו הנאשם ואמר לו "סליחה חשבתי שהירוק שלי". באמירה זו יש כדי לבסס ראשית ראייה לאשמתו של הנאשם ובצירוף גרסתו במשטרה כמו גם החומר הראייתי שנאסף ומסקנות הבוחן יש כדי לקבוע ברמה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו, ובהתאם אני מרשעו בהן.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, במעמד הצדדים